

OHJEITA MAASTORATOJEN RAKENTAMISEEN

2018

JOHDANTO

Tämä on Suomen Ratsastajainliiton julkaisu, joka opastaa maastoratojen suunnittelussa. Julkaisu esittelee perustavoitteet ja odotukset eritasoisten ja -tyyppisten kenttäkilpailujen maastoratojen rakentamiselle.

Ohjeet ovat suuntaa-antavia eivätkä muodosta täydellistä opaskirjaa maastoratojen rakentamiseen. Maastoradan suunnittelijan opas täydennys FEI:n tekemiin ohjeisiin.

Tekstin ja kuvituksen on laatinut ruotsalainen Mats G. Andersson, joka on kansainvälinen maastoratojen suunnittelija. Kiitämme häntä mahdollisuudesta saada käyttää materiaalia myös Suomessa.

SISÄLLYS

Johdanto	2
Tavoite ja filosofia	4
Yleisiä suuntaviivoja ja tasoja	5
60	6
80	6
90/95	8
105	9
CNC1*, CNC1* ja CNC1* suomenhevoset	10
CNC2*	11
CNC3*	12
CC14*	13
Radan rytmi ja mittaaminen	14
Esteiden haastavuus	14
Suuntaviivoja	15
FEI-taulukot	15
Maalinjan paikan määrittäminen	16
Liikkuvien esteiden kiinnitys	19
Hajoamismekanismilla varustetut esteet	20
Esteiden vaikeus ja riskitaso	22
Vaikeuden ja riskitason arvioimisen perusteita	23
Mittaushteet	24
Yhdistelmäesteet ja suhteutetut etäisyydet	24
Kokemuksia!	25
Hevosien näkökulmasta	30
Estepnkki hevosille ja poneille	30
Estetyyppejä	34
Miten esteitä mitataan	36

TAVOITE JA FILOSOFIA

Maasto-osuuden visio

Maasto-osuus on jännittävä, haastava ja monipuolinen kykyjen ja hevostaidon koe, jossa palkitaan koulutuksen ja ratsastuksen oikein rakennettu perusta. Koe keskittyy ratsastajien ja hevosten kykyyn sopeutua erilaisiin ja vaihteleviin oloihin (sää, maasto, esteet, päättäväisyys jne.) hyppykyvyn, sopu-
soinnun, keskinäisen luottamuksen ja yleisesti ottaen ”hyvien kuvien” kautta.

Maastoradan suunnittelijan tehtävä on määrätä joka tasolle sopiva koe, mutta myös luoda hyvä ”kuva”. Parhaiden hevosten ja ratsastajien tulee voida selvittää rata niin, että se näyttää yksinkertaiselta. pitää rataa yksinkertaisena.

On radan suunnittelijan vastuulla luoda maastoradasta sellainen, että se tuottaa osaltaan parempia hevosia ja ratsastajia.

Suunnittelun tarkoitus ei ole ”karsia jyviä akanoista” vaan pikemminkin miettiä tasolle oikeudenmukainen rata, joka kaikilla on mahdollisuus suorittaa loppuun tarvitsematta turvautua lukuisiin mustrilla lipuilla merkittyihin vaihtoehtoisii esteisiin.

Alemmilla tasoilla painopiste on siinä, että koulutetaan hevosia ja ratsastajia hallitsemaan erilaisia esteitä ja yksinkertaisia tehtäviä. Kehityskulku jatkuu läpi tasojen, kun radan lisääntyvä vaikeusaste heijastaa sopivalla tavalla kutakin tasoa. Ylimmällä tasolla painotetaan enemmän hevosen ja ratsastajan kykyjen testaamista harkitulla tavalla. Radan haastavuus voi lisääntyä, kun taso nousee.

Kattavana ajatuksena on, että loppuun suoritettujen ratsastusten määrä on tärkeämpi kuin virheetömiä suoritus-
ten. On hyväksyttävä se, että kilpailijoiden taso samoin kuin sääolotkin voivat vaikuttaa tilastoihin ja muuhun. Etenkin ylemmällä tasolla moni ratsastaja päättää keskeyttää, kun on selvää, ettei hän sijoitu tai saavuta kvalifikaatiotulosta. Tuloluettelossa se näyttää enemmän keskeyttämiseltä kuin ”luovuttamiselta”.

Mahdollisimman monta loppuun suoritettua rataa on toivottava tavoite joka tasolla, mutta vaikeus-
astetta ei saa sen saavuttamiseksi vaarantaa antamalla esimerkiksi liikaa vaihtoehtoja.

Yksi maastoesteratsastuksen perusvalmiuksista menee tunnetusti hukkaan, jos käytetään järeämpää puuta ja pehmeämpiä profiileja. Ratsastajan täytyy pystyä hidastamaan vauhtia ja hyppäämään rytmin kärsimättä myös yksittäisiä tyypiltään pystympiä esteitä.

Muista, että kaikkien reunojen tulee olla kunnolla pyöristettyjä – niin esteen etu- kuin takapuolellakin.

Se pätee kaikilla tasoilla. Jos pystyesteitä rakennetaan, ne pitää sijoittaa keskelle rataa mutkaan tai loivaan nousuun, jossa ratsastajalla ei ole houkutusta laukata esteelle liian lujaa, ja ne pitää rakentaa hevosystävällisestä materiaalista, ei kulmikkaasta sahatavarasta.

Etenkin alemmilla tasoilla on oltava erityisen tarkka sellaisten esteiden sijoittamisesta ja rakentamisesta.

On myös tärkeää, että kaikki TA:t ja radan suunnittelijat ja rakentajat tuntevat eri normit ja ymmärtävät, mikä sopii millekin tasolle. Täytyy voida luottaa siihen, että taso on sama kautta maailman. Kahden tähden radan pitää olla Isossa-Britanniassa tai Brasiliassa vaikeusasteeltaan samanlainen kuin kahden tähden rata on Australiassa ja Ruotsissa.

Yhteenvedona: kaikkien kansallisten tämän tason luokkien (CNC**) odotetaan periaatteessa noudattavan samoja standardeja.

Ratsukon täytyy kohdata kansallisissa luokissa saman vaikeustason tehtäviä kuin saman tason kansainvälisissä luokissa.

Samoissa kilpailuissa eri tason luokissa ei pidä olla enempää kuin kaksi samaa estettä.

YLEISIÄ SUUNTAVIIVOJA JA TASOJA

Yksinkertaisia suuntaviivoja, jotka koskevat kaikkia tasoja

- * Maastoradan suunnittelijan tehtävä on tarjota kilpailuun sopiva testi aiheuttamatta hevosille ja ratsastajille suurempia riskejä kuin on ehdottoman välttämätöntä tasolle oikean testin luomiseksi.
- * Esteiden ja tehtävien ei pidä koskaan ylittää kyseisen kilpailun normeja, ei vaikka niille annettaisiin vaihtoehtoja.
- * On rohkaistava hevosia ja ratsastajia ja rakennettava luottamusta, ei murennettava sitä.
- * Lajissamme täytyy vallita yleinen pyrkimys tietyn tason säilyttämiseen, ei sen muuttamiseen. Se tarkoittaa myös radan pituuden mittaamista reilulla ja järkevällä tavalla.
- * Kaikkien tehtävien on oltava reiluja. Ei ole hyväksyttävää yrittää yllättää hevosta epäreiluilla etäisyyksillä tai rakentamalla liian nokkelaa tai monimutkaista rataa.
- * "Piilotetut" esteet, jotka yllättävät hevoset, ovat epäreiluja. Niitä ei pidä käyttää.
- * Hevosten pitää saada aikaa (2 – 3 laukka-askelta) ymmärtääkseen, mitä niitä pyydetään hyppäämään.
- * Maastoradan suunnittelijan täytyy ymmärtää ja ottaa huomioon, miten vakavia seurauksia huonolla säällä voi olla radalle. Jos tai kun olot huononevat, vastuuhenkilöiden täytyy olla valmiit vähentämään "työtä", jota hevoselta vaaditaan hyppäämiseen, kun keli syö hevosien energiaa, tasosta riippumatta.

- * Maastoradan suunnittelijan täytyy olla ratojaan kohtaan kriittisempi kuin kukaan muu!
- * Maastoradan suunnittelijan täytyy ymmärtää, että radan tulee valmistella hevosia ja ratsastajia seuraavaa kilpailutasoa varten ja että sen täytyy siksi olla vaikeustasoltaan oikea.
- * Maastoratojen suunnittelijoita kehoitetaan käyttämään yksittäisiä profiililtaan pystympiä esteitä, avoimia oksereita ja avoimia kulmaesteitä kaikilla tasoilla. Ne pitää sijoittaa sopivaan paikkaan (kaarteen päähän tai loivaan nousuun). Tämän tyyppisiä esteitä otetaan radalle kuitenkin asteittain ja hyvin varovasti.
- * Joka hevoselle pitää antaa mahdollisuus hypätä joka tasolla yksi kutsuva este, joka on maksimimitoissa – iso ei välttämättä ole vaikea!
- * Ratsukoille pitää antaa mahdollisuus osoittaa, mihin ne pystyvät, sen sijaan että yrittäisi selvittää, mihin ne eivät pysty.
- * Kaikkien ratojen pitää olla sujuvia ja niiden pitää sallia hyvä rytmi. Tiukkoja kaarteita pitää välttää radan alkuvaiheessa ja erityisesti radan lopussa. S-kirjaimen muotoisia kaaria ei suositella, ellei osien välillä ole vähintään 4 askelta. Ratsukkoa ei pidä yrittää jarruttaa rytmin kustannuksella.
- * Kun on mahdollista, etenkin yhdistelmäesteiden yhteydessä, kaarre on parempi sijoittaa esteen eteen kuin sen taakse.
- * Kaikkien ratojen täytyy tuottaa myönteinen kokemus.
- * Maastoradan suunnittelijan täytyy ymmärtää, että kun radalla on liikaa temponvaihteluita, siitä tulee hevosille fyysisesti ja psyykkisesti raskaampi.
- * Maastoradan suunnittelijan täytyy ymmärtää, että esteet ja yhdistelmäesteiden välit/suhteutetut etäisyydet vaikuttavat hevosien tarkkaavaisuuteen ja asenteeseen tehtäviä kohtaan.
- * Maastoradan suunnittelija ei saa käyttää liikaa risuesteitä, koska ne voivat lisätä vaikeusastetta huomattavasti. 15–20 % on suositeltava enimmäismäärä.

Nämä kriteerit pätevät kaikkiin kansallisiin luokkiin sekä CCI- ja CIC-luokkiin.

Yleisiä sääntöjä

- * Kaikki vaihtoehtoiset esteet merkitään mustalla lipulla, valkoiselle lipulle vedetyllä mustalla viivalla ja samalla numeroinnilla kuin niiden vaihtoehto.
- * Hajoamismekanismeilla varustetut esteet merkitään valkoiselle lipulle vedetyllä punaisella viivalla.
- * Viimeisen esteen ja maalilinjan väli on 20–50 metriä.

60 CM:N LUOKAT

- * 60 cm on kenttäratsastuksen tutustumistaso. Täällä ratsukot totutetaan kiinteisiin luonnonmukaisiin esteisiin.
- * Koulutus pyrkii tällä tasolla siihen, että ratsukko pystyy ratsastamaan avoimessa maastossa hallitulla nopeudella (käynnissä, ravissa tai laukassa) ja ylittämään samalla kiinteitä esteitä.
- * Tässä koulutuksen ensivaiheessa tärkeintä ei ole estetyyppien vaihtelu. Sen sijaan esteiden täytyy sopia luontevasti ympäristöön, jossa kilpailu käydään.
- * Painotus on pitkälti siinä, että ratsun ja ratsastajan tasapaino kehittyy uudessa ympäristössä.
- * Ei yhdistelmäesteitä eikä kapeita esteitä. Banketti tai vajonnut tie eli Sunken Road ei ole sallittu.
- * Kahlattavat vesiesteet ovat sallittuja. Jos vettä käytetään, se pitää liputtaa takareunasta (lähestyminen alkaa silloin vasta, kun ratsukko on vedessä) ja sille pitää olla vaihtoehtoinen este.
- * Ihanteellinen vesieste on leveä ja luonnollinen, niin että ratsu ohjautuu sinne suoraan voimatta hypätä sivuun kuivalle maalle. Esimerkiksi veteen johtava niemeke. Muista, että kahlattavan vesiesteen vähimmäispituus kenttäkilpailussa on 6 metriä.
- * Esteen hyppykelpoisen osan on oltava vähintään 4 m leveä, täysin avoimessa maastossa ei alle 6 m. Jos esteet ovat kapeampia, niille täytyy olla niin leveät johteet, että johde ja hyppykelpoinen osa täyttävät yhteensä suositusleveyden. Hypättävä osa ei ikinä saisi olla alle 2,5 m.
- * Enemmistön ratsukoista pitäisi pystyä ratsastamaan tällä tasolla ”virheetön” rata.

Sopivia estetyyppejä:

- * Puunrungot
- * Kahlattavat vedet

Jos mahdollista, käytä esteisiin luonnonmateriaaleja (ei sahatavaraa).

80 CM LUOKAT

- * Puhtaasti aloittelijaluokka, joka esittelee ratsulle ja/tai ratsastajalle, millaista on hypätä radaksi yhdistettyjä maastoesteitä.
- * Kaikkien esteiden täytyy olla houkuttelevia, ei hankaluuksia eikä tehtäviä. Radan täytyy olla pehmeä ja yksinkertainen, jolloin se lisää hevosen eteenpäinpyrkimystä ja auttaa ratsastajaa myönteiseen ratsastukseen.
- * Esteet on huolellisesti sijoitettava paikkoihin, jotka helpottavat hyppäämistä ja joiden lähellä ei ole häiriötekijöitä. On tärkeää miettiä huolellisesti ensimmäisten esteiden sijoittelu suhteessa pysäköintiin, verryttely- ja tallialueeseen jne.
- * Aloita rata suuntaan, joka tuntuu hevosista luontevalta.

Luokan tarkoitus on antaa hevoselle ja ratsastajalle miellyttävä ja sujuva kokemus, joka kasvattaa itseluottamusta ja kannustaa jatkamaan lajissa kilpailemista.

- * Kaikkien esteiden on oltava tarpeeksi leveitä (vähintään 6 m johteet mukaan lukien).
- * Vain yksittäisesteitä suositellaan.
- * Vältä ”epäluonnollisia” räikeän värisiä esteitä.
- * Vain kahlattava vesi on sallittu ja se liputetaan takaosastaan.
- * Estepankista (sivut 31–34) näkee, mitkä esteet ovat sallittuja.

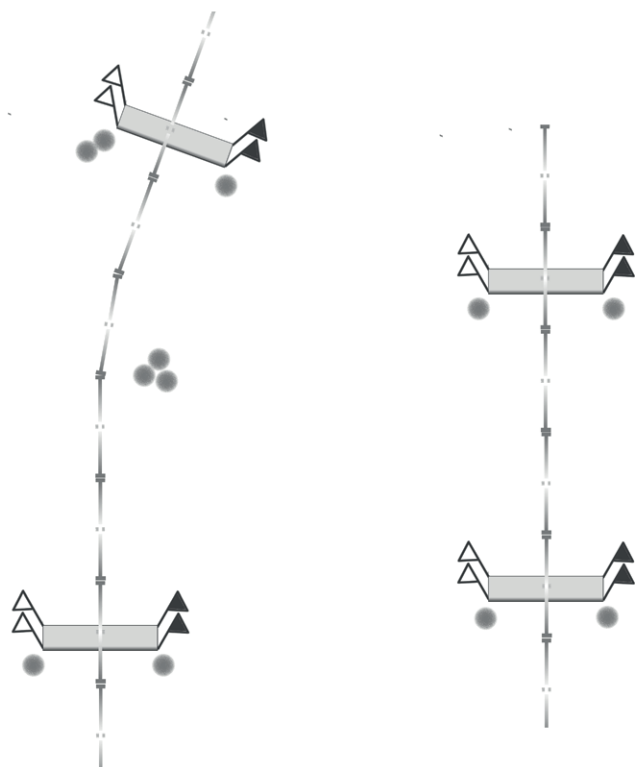
90 CM LUOKAT SEKÄ PONIEN JA SUOMENHEVOSTEN 95 CM LUOKAT

- * Luokka on kokemattomille hevosille ja/tai ratsastajille, jotka ovat vielä aloittelevalla tasolla. Luokkaa on vieläkin pidettävä johdatuksena lajin pariin, mutta esteissä on oltava enemmän vaihtelua ja joitakin yksittäisiä tehtäviä ja vaikeuksia on esiteltävä.
- * Tälläkin tasolla on tärkeää aloittaa rata suuntaan, joka on hevosille luonteva.
- * Otetaan jo mukaan yhdistelmäesteitä ja suhteutettuja välejä.
- * Yhdistelmäesteessä tai suhteutetussa välissä tulee käyttää vain kahta estettä (A, B). Tälläkin tasolla on tärkeää, että esteiden sijoittelu ja rata helpottavat ja edistävät rytmikästä ja positiivista ratsastusta.
- * Radalla olevat yksittäiset vaikeudet ja tehtävät täytyy rakentaa ja sijoittaa niin, että se auttaa hevosta ja ratsastajaa suorituksessa.
- * Kaikkien esteiden täytyy olla houkuttelevia ja niissä on oltava hyvät johteet.
- * Yleisesti ottaen esteiden tulee olla leveitä (johteineen vähintään 6 m), mutta muutama kapeampi este (vähintään 2,5 m) on myös oltava.
- * Voi käyttää myös ”luonnottomampia” esteitä.
- * Yhdistelmäesteiden/suhteutettujen esteiden tulee olla yksinkertaisia ja riittävän leveitä. Etäisyyden tulee olla helpottava ja eteenpäinpyrkimystä edistävä.
- * Loivia kaarteita (alle 20 astetta vähintään kolmea laukka-askelta kohti) voi käyttää suhteutetuilla esteväleillä.
- * Estepankista (sivut 31–34) näkee sallitut esteet.

Luokan tarkoitus on antaa ratsulle ja ratsastajalle edelleenkin myönteistä johdatusta lajin pariin ja lisätä itseluottamusta ja kokemusta eri estetyypeistä ja teknisistä tehtävistä.

Esimerkkejä sopivista yhdistelmäesteistä 90 cm luokissa sekä ponien ja suomenhevosten 95 cm luokissa

Rakenna riittävät johteet!
Esimerkeissä näytetään vain vähimmäisvaatimus.

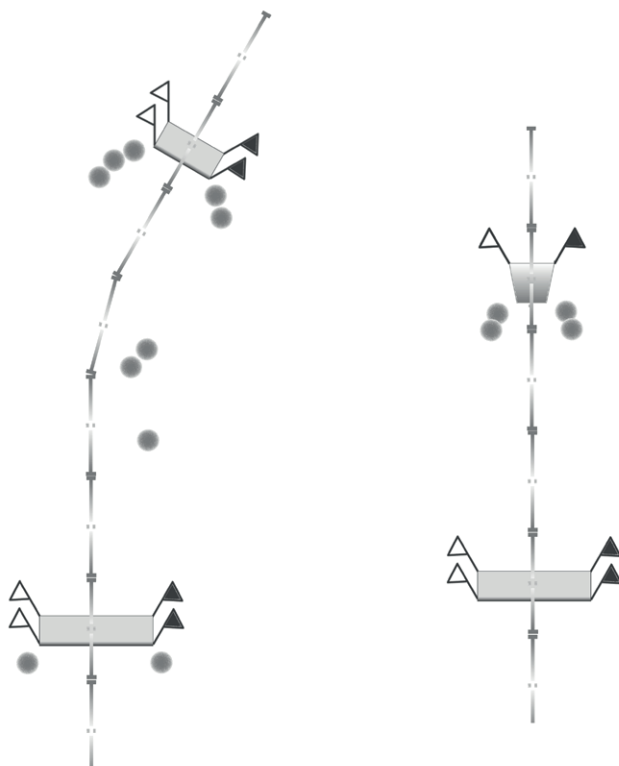
105 CM LUOKAT

- * Luokka hevosille ja ratsastajille, jotka eivät ole enää aloittelijoita. Estetyypeissä on oltava lisää vaihtelua ja on asetettava enemmän ja mutkikkaampia teknisiä tehtäviä.
- * Sarjoihin on otettava jo lisää osia (A, B, C, D) ja suhteutettuja estevälejä on jo tehtävä kaarevilla urilla.
- * On esiteltävä kulmaesteitä ja kapeita esteitä. Luokan ja maastoradan suunnittelijan tärkeä tehtävä on "opettaa" hevosia hyppäämään kapeita esteitä luottavaisesti. Siinä sijoittelu, johteet ja maalinja/koristelu ovat erityisen tärkeitä.
- * Tällä tasolla hevosta ei pidä koskaan houkutella sivuun poikkeamiseen.
- * Kaikkien esteiden on oltava houkuttelevia.
- * Jos esteen luonne yllyttää sivuun poikkeamiseen, on käytettävä johteita.
- * Kapeissa esteissä on aina oltavat hyvät johteet.
- * Yhdistelmäesteillä ja suhteutetuissa väleissä etäisyyksien täytyy aina olla helpottavia ja eteenpäinpyrkimystä edistäviä.
- * Kaarevia uria (alle 60 astetta vähintään viidellä laukka-askeleella) pitää esiintyä.
- * Estepankista (sivut 31–34) näkee sallitut esteet.
- * Muista, että kaikki ei-risuesteet, jotka ovat tyypiltään pystyesteitä, avoimia oksereita tai peitettyjä pituusesteitä ja joissa ei ole hajoamismekanismeja, vaativat maalinjan.

Luokan tarkoitus on valmistella ratsukoita ja esitellä teknisiä tehtäviä ja esteitä, joita esiintyy tähtiluokissa.

Esimerkkejä sopivista yhdistelmäesteistä 105 cm luokissa

Tällä tasolla ei pidä säästellä johteita!

Vajonnut tie eli Sunken Road tasolla 105 cm

- * Esteen jälkeen kaksi laukka-askelta ennen alashyppyä tai kaksi laukka-askelta ylöshypyn jälkeiselle esteelle

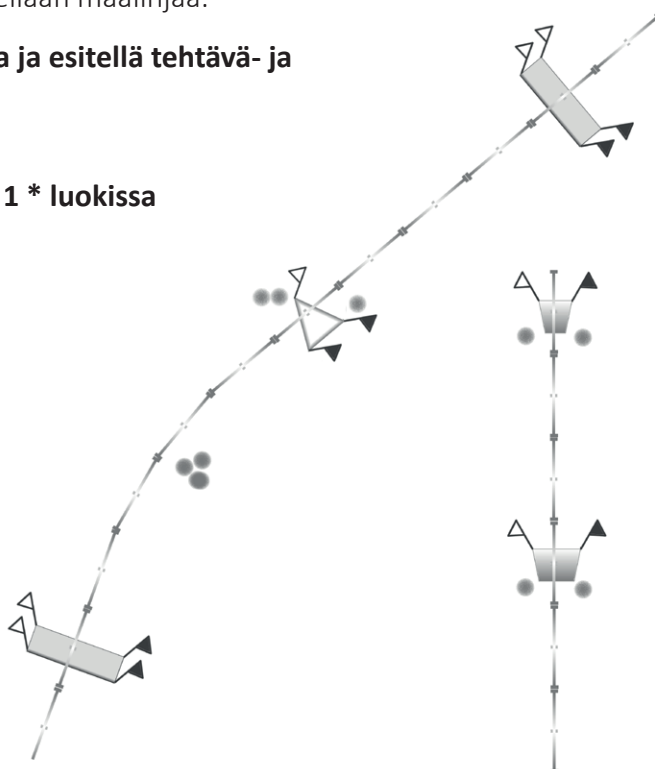
CNC1*, CNC1* JA CNC1* SUOMENHEVOSET

- * 1* pyrkii johdattamaan kohti kansainvälisiä kilpailuja. Yhden tähden 110 cm:n radalle ei ole hyväksyttävää rakentaa ylemmiltä tasoita otettuja tehtäviä.
- * 1* on ensimmäinen taso, joka testaa ratsastajan taitoja ja hevosien ratsastettavuutta. Painopiste alkaa kääntyä kouluttamisesta testaamiseen.
- * Kapeita esteitä – ja niihin johteet.
- * Tehtävistä tulee mutkikkaampia ja yhdistelmäesteitä tulee lisää. Sitä ei kuitenkaan koskaan pidä liioitella millään tasolla, esteiden tasainen sijoittelu on avain radan tasapainoon ja sujuvuuteen.
- * Tällä tasolla kvaalataan mestaruustason hevosia, joten luokan täytyy olla ponnahduslauta näille kilpailijoille.
- * Esteiden haastavuus kasvaa, on vähemmän palautumisesteitä ja enemmän suhteutettuja esteitä. Mutta tällä tasolla pitää edelleen antaa hevoselle ja ratsastajalle tilaisuus oppia ja hyödyntää kokemuksia.
- * Radan suunnittelijan täytyy varoa liioittelemasta tehtävien haastavuutta, kun luo yhden tähden rataa (katso jakso esteiden haastavuudesta).
- * Estepankista (sivut 31–34) näkee sallitut esteet.
- * Muista aina, että tämän tason tarkoitus on myös valmistella hevosia kahden tähden kisoihin.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään pystyjä tai avoimia oksereita, suositellaan hajoamismekanismeja.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään peitettyjä pituusesteitä ja joissa ei ole hajoamismekanismeja, suositellaan maalinjaa.

Luokan tarkoitus on valmistella ratsukoita ja esitellä tehtävä- ja estetyyppejä, joita esiintyy tähtiluokissa.

Esimerkkejä sopivista yhdistelmäesteistä 1 * luokissa

Kaksi kapeaa estettä suoralla uralla, ensimmäinen hiukan leveämpi

Vajonnut tie eli Sunken Road 1* tasolla

- * Esteen jälkeen kaksi laukka-askelta ennen alashyppyä ja/tai yksi laukka-askel ylöshyppyn jälkeiselle esteelle

CNC2*

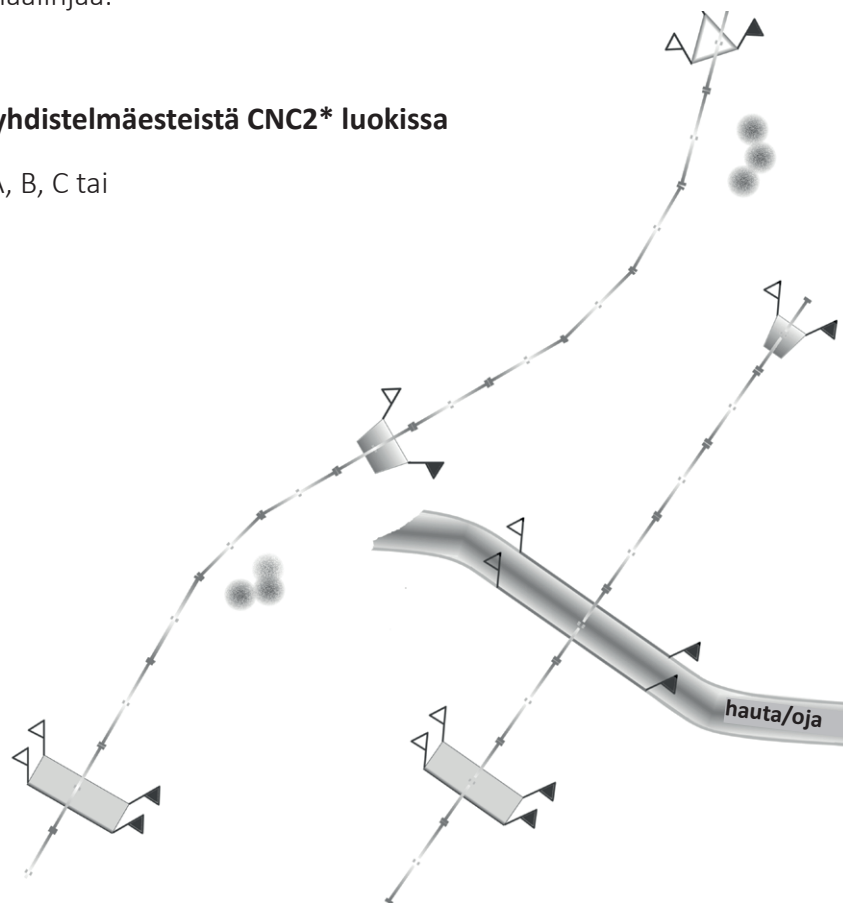
- * Monen mielestä tämä on vaikein taso suunnitella, sillä vaikka taso on edelleen kouluttava, sen täytyy samalla valmistella suureen harppaukseen kolmen tähden tasolle.
- * Usein paras keino tason määrittämiseksi on kysyä itseltään, onko tehtävä yhden tähden tai kolmen tähden tasoinen. Jos vastaus kumpaankin kysymykseen on "ei", silloin tehtävä on luultavasti kahden tähden tasoinen!
- * Jos jompikumpi vastaus on "kyllä", silloin vaikeusastetta täytyy sopivassa määrin lisätä tai vähentää.
- * Tässä luokassa esitellään teknisesti vaativampia tehtäviä, joiden täytyy rakentua yhden tähden kisojen tuomiin kokemuksiin.
- * Muista, että täällä valmistellaan ratsukoita niin kolmen tähden kilpailuihin kuin mestaruustasolle.
- * Nykytrendinä on alkaa tällä tasolla "yhdistellä" esteitä, mikä painottaa näiden rataosuuksien haastavuutta. Siinä ei pidä kuitenkaan ikinä liioitella. Tasaisesti sijoitellut esteet ovat avain radan tasapainolle ja sujuvuudelle.
- * Estepankista (sivut 31–34) näkee sallitut esteet.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään pystyjä tai avoimia oksereita, suositellaan hajoamismekanismeja.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään peitettyjä pituusesteitä ja joissa ei ole hajoamismekanismeja, suositellaan maalinjaa.

Esimerkkejä sopivista yhdistelmäesteistä CNC2* luokissa

Voidaan merkitä: osat A, B, C tai

yksittäisestä + A, B tai

A, B + yksittäisestä

Vajonnut tie eli Sunken Road 2* tasolla

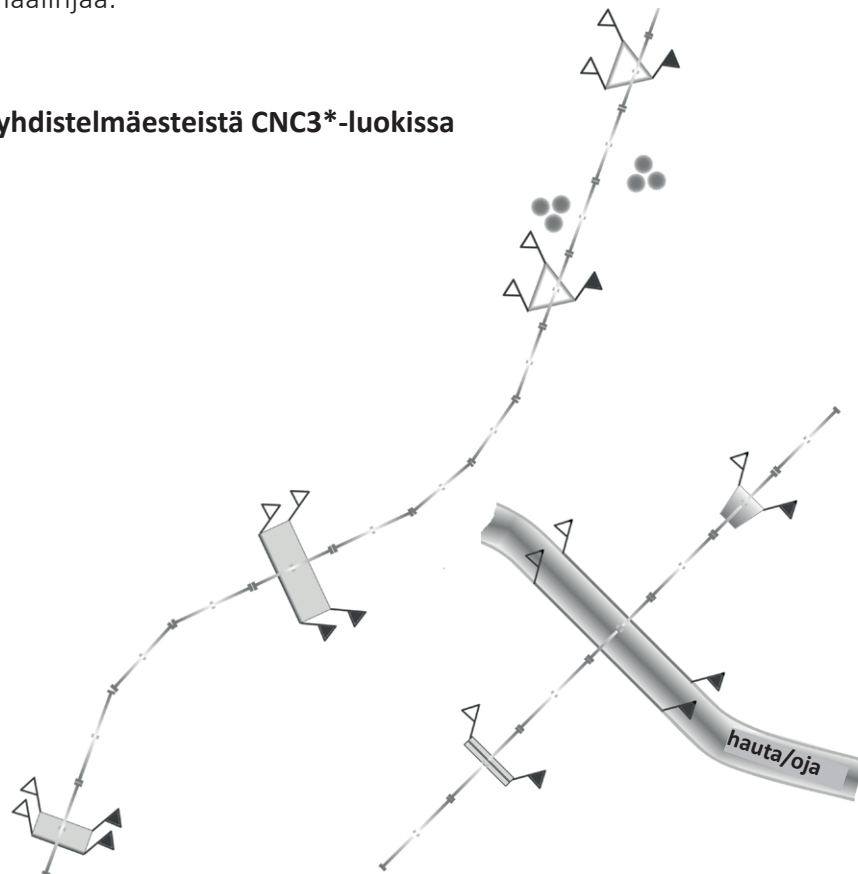
- * Esteen jälkeen yksi laukka-askel ennen alashyppyä ja/tai yksi laukka-askel ylöshyppyn jälkeiselle esteelle

CNC3*

- * Kolmen tähden luokka on ensimmäinen taso, joka testaa taitoa, tarkkuutta ja kapasiteettia. Kokeen painopiste kääntyy kouluttavasta testaavaksi.
- * Siksi tehtävät alkavat muuttua entistä teknisemmiksi ja yhdistelmäesteitä tulee lisää katsojia ja televisiota varten. Siinä ei kuitenkaan pidä ikinä liioitella. Tasaisesti sijoitellut esteet ovat avain tasapainoiseen ja sujuvaan rataan.
- * Tällä tasolla kvalifioidaan hevosia mestaruusluokkiin. Tason on siksi oltava ponnahduslauta näille kilpailijoille.
- * Esteiden haastavuus lisääntyy kahden tähden kilpailuista. On vähemmän palautumisesteitä ja enemmän suhteutettuja esteitä. Tämän tason täytyy kuitenkin vielä antaa hevosille ja ratsastajille mahdollisuus oppia ja hyödyntää kokemuksia.
- * Suunnittelija varokoon tekemästä tehtävistä liian haastavia.
- * Estepankista (sivut 31–34)) näkyy sallitut esteet.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään pystyjä tai avoimia oksereita, suositellaan hajoamismekanismeja.
- * Kaikkiin ei-risuesteisiin, jotka ovat tyypiltään peitettyjä pituusesteitä ja joissa ei ole hajoamismekanismeja, suositellaan maalinjaa.

Esimerkkejä sopivista yhdistelmäesteistä CNC3*-luokissa

Vajonnut tie eli Sunken Road 3* tasolla

- * Esteen jälkeen yksi laukka-askel ennen alashyppyä ja/tai in-and-out-väli ylöshypyn jälkeiselle esteelle.

CCI4*

* Tämä taso on äärimmäinen maastokoe, jossa teknisesti vaikeat radat ja hyppyjen kertyminen vaikuttavat hevosen psyykkiseen ja fyysiseen väsymiseen sekä hevosen ja ratsastajan itseluottamukseen.

* Tämä on radoista vaikein, jossa virhemarginaali on pienin. Siksi tulee käyttää vain kokeneimpia radan suunnittelijoita ja toimihenkilöitä.

Mittataulukko CCI4* maastokoe

Enimmäiskorkeus	120
Enimmäiskorkeus risueste	145
Enimmäispituus päältä	200
Enimmäispituus juuresta	300
Enimmäispituus – ei korkeuseste	400
Enimmäispudotus	200
Jyrkin kaarre 1 laukka-askeleella	10 °
Jyrkin kaarre 3 laukka-askeleella	60 °
Jyrkin kaarre 4 laukka-askeleella	90 °
Tempo m/min	570
Hyppyjä vähintään–enintään	40–45
Ihaneaika vähintään–enintään	11–12 min
Radan pituus vähintään–enintään	6270–6840 m

RADAN RYTMİ JA MITTAAMINEN

Radan rytmi

Joka radalla täytyy olla alku, keskiosa ja loppu.

- * **Alku:** 3–5 estettä, jotka saavat Hevoset ja ratsastajat ajattelemaan eteenpäin hyvässä rytmissä ja luovat hyvän muodon hyppyihin.
- * **Keskiosa:** Radan oleellinen osa, jossa on luonnollisesti tärkeimmät tehtävät. Älä aloita vaikeimmalla tehtävällä (tai yhdistelmäesteellä). Anna sen sijaan vaikeusasteen lisääntyä radan myötä ja sitten taas vähentyä loppua kohti, kun hevoset ovat väsyneempiä. Periaatteena on sijoittaa jokaisen tehtävän jälkeen yksinkertaisempi este lisäämään itseluottamusta ja tuomaan sisua etenkin alemmilla tasoilla.
- * **Loppu:** 3 tai 4 helpompaa estettä luomaan myönteistä tunnetta. Nämä radan loppuosan esteet sijoitetaan mahdollisuuksien mukaan kaartein jälkeen, jottei ratsukko laukkaa raivokkaasti maaliin.
- * **Jos mahdollista, yritä välttää sitä, että hevosen vauhti pysähtyy esteeltä laskeutumiseen etenkin yhdistelmäesteillä tai kun este on ennen kaarretta.**
- * **Älä vähennä tempoa rytmin kustannuksella.**

Radan mittaaminen

Rata pitää mitata realistista ratsastusreittiä pitkin sen jälkeen, kun esteet on sijoitettu paikalleen. Ei ole hyvä, jos ratsastajat mittaavat radan 50–100 m pitemmäksi kuin toimihenkilö on mitannut. Mitaukseen täytyy sisältyä esteiden pituus.

ESTEIDEN HAASTAVUUS

CNC-, CCN-, CIC- JA CCI-LUOKAT

Kun määritellään esteiden haastavuutta, toimihenkilöiden täytyy ottaa huomioon sekä maasto että pohja. Heidän pitää keskustella radan suunnittelijan kanssa siitä, miten he ajattelevat radan etenevän näiden suuntaviivojen ulkopuolelta.

Radan suunnittelijan tulee ymmärtää, miten monta hyppyä radalla tulee joka minuutille. Suurta hypypymäärää (6–9), yhdistelmäesteitä ja vaativampaa maastoa ei voi sovittaa millekään radan minuuttipätkälle.

Radan suunnittelijan täytyy myös tietää jokaisen hypyn tuoma fyysinen rasitus. Esimerkiksi houkutteleva este, joka hypätään muuttumattomalla rytmillä, antaa itse asiassa hevoselle ”lepoa”. Este, jolta hevonen laskeutuu ”paikalleen” ja joutuu sitten kiihdyttämään, on sen sijaan hyvin rasittava.

On tärkeää ottaa hevosen henkinen puoli huomioon, sillä radat voivat olla henkisesti vaativia. Aina kun hevonen tai ratsastaja nousee seuraavalle tasolle, kokemus on valtava. Ensimmäinen yhden tähden kisa herättää yhtä suuren tunteen kuin ensimmäinen neljän tähden kisa!

Esteiden haastavuus on paljon keskusteltu kysymys. Jokaisen tulee kiinnittää asiaan huomiota eikä siinä pidä liioitella. On mahdotonta selvittää asia tyhjentävästi, sillä jokainen paikka on ainutlaatuinen.

Pituuksia ja hyppyjä sisältävät taulukot antavat ratojen suunnittelijoille joustavat raamit, mutta on välttämätöntä, että radassa on sujuvuutta, hyvää tunnetta ja tasapainoa.

Jos radan suunnittelija päättää käyttää suurinta sallittua hyppymäärää lyhyellä radalla, koe on väistämättä haastavampi kuin enimmäismäärä hyppyjä pitkällä radalla.

Lyhyt rata tuntuu siis tehtäviltään haastavammalta, joten siinä saa olla yksi tai kaksi suhteutetun tyyppistä tehtävää tai yhdistelmäestettä vähemmän kuin pitkältä radalta voi odottaa.

SUUNTAVIIVOJA

Lyhyemmät radat: Millään tasolla ei pidä olla enempää kuin yksi este alkavaa sataa metriä kohti. Ohjenuorana kolmen tähden radalla on enintään yksi este per 110 m, kahden tähden radalla yksi este per 105 m ja yhden tähden kisoissa yksi este per 100 m.

Pidemmät radat: Enintään yksi este jokaista alkavaa 125:tä metriä kohti.

FEI Eventing Rules January 2017

Pitkä rata	4*	3*	2*	1*
Matka	6270–6840 m	5700–6270 m	4400–5500 m	3640–4680 m
Hyppyjä	40–45	35–40	30–35	25–30

Maaston huomioon ottaen radan suunnittelija ja tekninen asiantuntija voivat tehdä säätöjä johonkin suuntaan, mutta hyppyjen määrän on silti oltava suurin piirtein suhteessa radan pituuteen.

Lyhyt rata	3*	2*	1*
Matka	3420–3990 m	3015–3575 m	2600–3120 m
Hyppyjä	30–35	27–32	25–30

Ponit	2*	1*
Matka	2700–3700 m	2300–3000 m
Hyppyjä	25–30	20–25

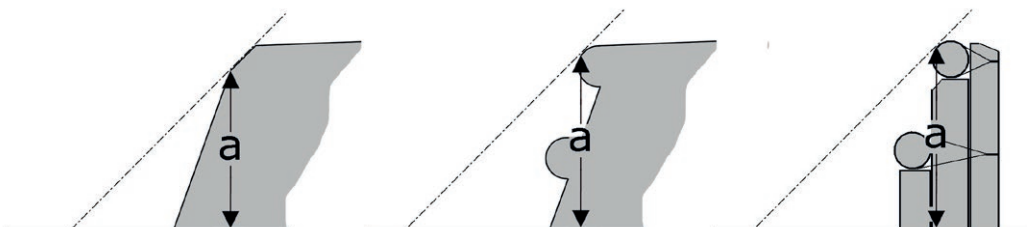
MAALINJAN PAIKAN MÄÄRITTÄMINEN

Este, jonka päällä ei ole risuja, jossa ei ole FEI:n hyväksymää hajoamismekanismia ja jonka yläetureunan korkeus on 60 cm tai yli, tarvitsee maalinjan.

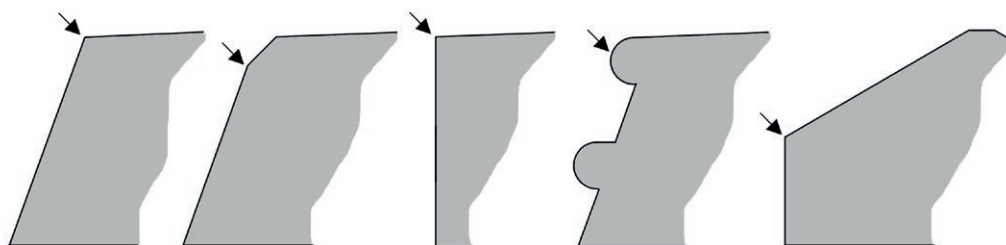
Jos hevonen ei saavu esteelle oikein, se ottaa usein lisäaskeleen ja saattaa silloin joutua liian lähelle estettä ja lyödä siihen jalkansa. Hevosen tuominen esteelle oikein on tärkeä osa kenttäratsastuksen maastokoetta. Suurin osa lajissa tapahtuneista kohtalokkaista onnettomuuksista on johtunut siitä, että hevonen on ajautunut liian lähelle estettä. Siksi on ollut tarve ottaa käyttöön maalinja.

Esteen yläetureuna

Esteen yläetureuna on se kohta esteen etuosassa, jonka yli hevosen täytyy päästä, jottei se osu esteeseen. Jos asettaa laudan nojaamaan estettä vasten kulmaan, joka vastaa hyppykaaren alkua, yläetureuna on alin kohta, jossa lauta sivuaa estettä. a = etäisyys maasta esteen yläetureunaan = esteen yläetureunan korkeus.

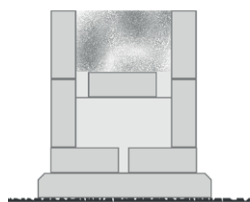

Nuolet osoittavat esteen yläetureunaa eri esteprofiileissa.

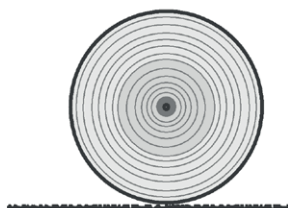
Esimerkkejä maalinjoista

Yhteinen vaatimus kaikille maalinjoille on, että niiden pitää estää hevosta joutumasta liian lähelle estettä. Siksi niiden pitää yltää annettuun korkeuteen ja olla niin lujia, ettei hevonen voi tallata niitä rikki.

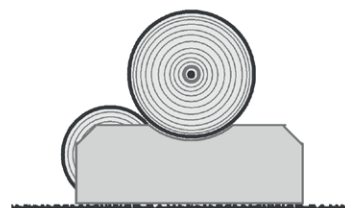

Kukkalaatikko

Laatikon pitää olla kunnolla kiinnitetty ja kestää päälle astuminen.

Täyskorkea tukki

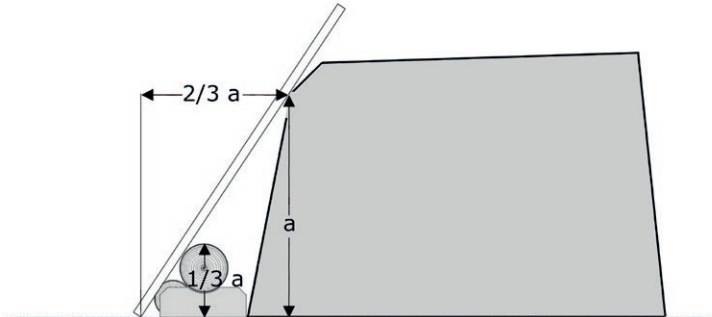
Jalustalle nostettu tukki

Tärkeää, ettei hevonen saa kaviota tukin alle

MAALINJAN SIOJITTAMISEN PERUSPERIAATE

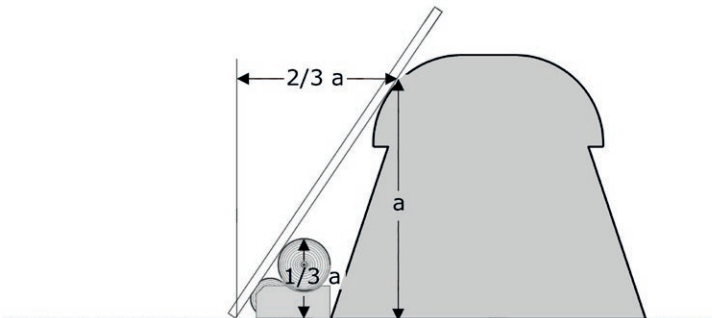
Peitetyt pituusesteet

Pisteestä, joka on vaakatasossa $\frac{2}{3}a$:n etäisyydellä esteen yläetureunasta, otetaan luotilinja maahan ja asetetaan siitä lauta nojaamaan esteen yläetureunaan. Maalinja asetetaan laudan sisäpuolelle niin, että se sivuaa lautaa.

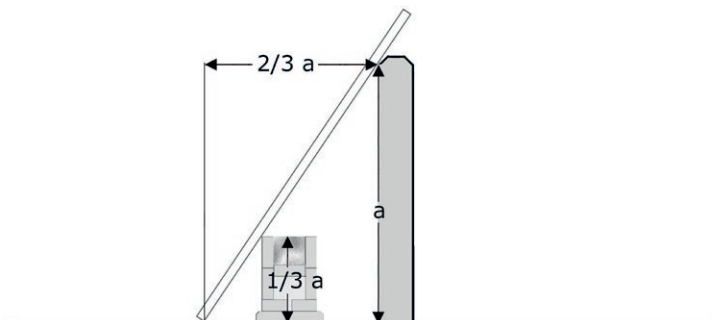
Päältä pyöristetyt esteet

Pisteestä, joka on vaakatasossa $\frac{2}{3}a$:n etäisyydellä esteen yläetureunasta, otetaan luotilinja maahan ja asetetaan siitä lauta nojaamaan esteen yläetureunaan. Maalinja asetetaan laudan sisäpuolelle niin, että se sivuaa lautaa. Varmista, ettei hevonen voi satuttaa esim. etujalkojaan maalinjan ja esteen välissä.

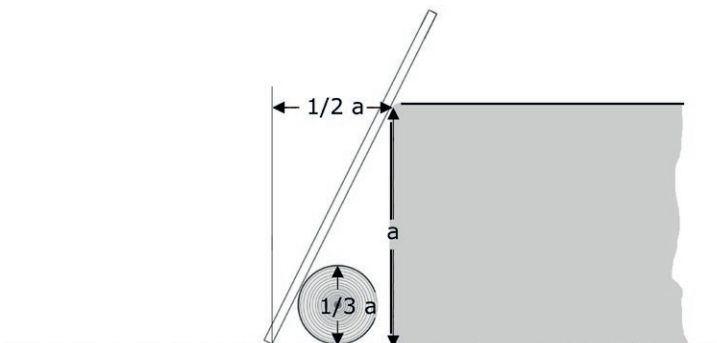
Pystyesteet

Pisteestä, joka on vaakatasossa $\frac{2}{3}a$:n etäisyydellä esteen yläetureunasta, otetaan luotilinja maahan ja asetetaan siitä lauta nojaamaan esteen yläetureunaan. Maalinja asetetaan laudan sisäpuolelle niin, että se sivuaa lautaa. Jos maalinjan ja esteen väli jää suureksi, täytä se vaikkapa korkeilla kasveilla. Varmista, ettei hevonen voi satuttaa esim. etujalkojaan maalinjan ja esteen välissä.

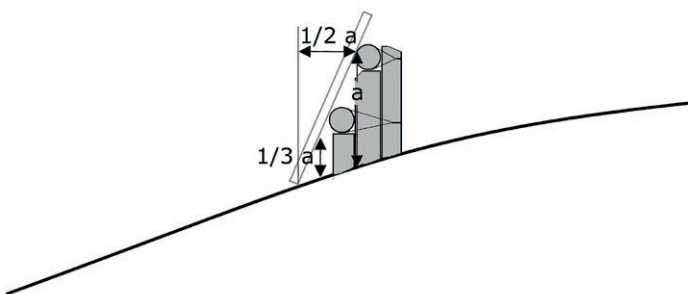
Ylöshyppy

Pisteestä, joka on vaakatasossa $1/2 a$:n etäisyydellä esteen yläetureunasta, otetaan luotilinja maahan ja asetetaan siihen lauta nojaamaan esteen yläetureunaan. Maalinja asetetaan laudan sisäpuolelle niin, että se sivuaa lautaa. Jos maalinjan ja esteen väli jää suureksi, täytetään se vaikkapa korkeilla kasveilla. Varmista, ettei hevonen voi satuttaa esim. etujalkojaan maalilinjan ja esteen välissä.

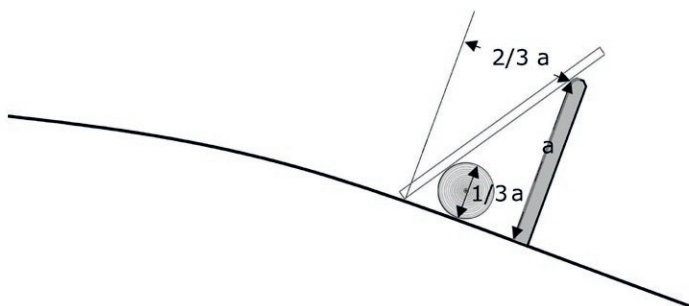
Maalinja ylämäessä olevalle esteelle

Käytä samaa periaatetta kuin tasaisella maalla. Kun etäisyys esteen yläetureunasta mitataan vaakatasossa ja siitä otetaan luotisuora maahan, laudan sijoituskohta tulee alemmas, minkä vuoksi maalinja tulee lähemmäs estettä. Se onkin oikein, emme halua hevosen ponnistavan ylämäkeen liian kaukaa esteestä.

Maalinja alamäessä olevalle esteelle

Toisin kuin ylämäessä, tässä saa helposti maalinjan liian lähelle estettä. Käytä samaa periaatetta kuin pystyesteissä mutta sen sijaan, että mittaisit vaaka- ja luotisuoraan, pitää mitata vastaavassa kulmassa alamäkeen nähden.

Tärkeää alamäessä olevilla esteillä

Esteen rakentaminen alamäkeen vaatii suurta taitoa. Ei pituusesteitä! Esteen korkeuden määrää yleensä hypyn laskeutumisen syvyys.

SIIRRETTÄVIEN ESTEIDEN PAIKALLEEN KIINNITTÄMINEN

Kiinnittämisen tärkeyttä ei voi painottaa liikaa. Ei voi olettaa, että jos este on painava, se ei liiku, vaikka siihen osuisi vauhdissa hevonen. Ratojen suunnittelijoiden, rakentajien ja teknisten asiantuntijoiden pitää varmistaa, että joka ainoa siirrettävä este on ankkuroitu tavalla, joka estää sitä liikkumasta ja vähentää siten oleellisesti kaatumisen riskiä.

Siirrettävien esteiden paikalleen ankkuroimiseen tunnetaan monia tapoja. Perinteisin on ollut tolppien käyttäminen. Jokin aika sitten alaa on alkanut vallata Spirafix Ground Anchor -järjestelmä (lisätietoa alla), suosittu ja tehokkaana pidetty. Muitakin menetelmiä on ja ne voidaan hyväksyä, kunhan periaatteita noudatetaan.

Erikoistapauksissa, jos esimerkiksi vesiesteen vedenpitävää pohjakangasta tai areenan pohjaa ei saa porata rikki, on tärkeää kiinnittää esteet muulla tavoin. Esimerkiksi pitkillä tuilla, joilla on riittävän laajat ja painavat ”jalat”.

Spirafix System 50 mm ”C”-tyypin ankkuriruuvi (www.spirafix.com)

Tämä on erittäin tehokas ja luotettava järjestelmä, mutta muutama asia täytyy ottaa huomioon:

- * Ankkuroinnin täytyy olla hyppysuunnassa esteen edessä, ei takana, tai sitten sekä edessä että takana. Pitää käyttää ainakin kahta ruuvia.
- * Jos este on lyhyt, sen eteen tarvitaan ehkä ylimääräinen ankkuriruuvi.
- * Ankkuriruuveja on kahta pituutta, 460 ja 620 mm. Maan laatu määrää, kumpi on oikea. Pidemmät sopivat hiekkamaahan.
- * Ruuvin kiinnike täytyy kiinnittää esteen runkoon niin lujasti, ettei se voi lähteä irti. Se voi irrota, jos se kiinnitetään esimerkiksi vuorausmateriaaliin.

Tolpat

Tolppien täytyy olla järeitä ja syvälle maahan kaivettuja tai hakattuja. Vähimmäissyvyys on 75 cm, joissain oloissa sekään ei riitä.

- * Tolpat sijoitetaan esteen takaosaan. Jos ne ovat estettä matalampia, saatetaan tarvita toiset esteen etupuolelle estämään esteen etuosaa nousemasta mahdollisesta iskusta.
- * Vältä tolppia, joissa on paljon oksia, sillä ne voivat heikentää rakennetta.
- * Tolppien ja ankkuriruuvien yhdistelmä voi toimia oikein hyvin.
- * Tolpat täytyy kiinnittää esteisiin. Käytä siihen köyttä tai vaijeria.

HAJOAMISMEKANISMILLA VARUSTETUT ESTEET

2017 Eventing Rules - Article 547.2.4 Frangible/Deformable Obstacles:

Esteet voi varustaa hajoamismekanismilla vain, jos mekanismin teknologia on FEI:n hyväksymä ja täyttää FEI:n maastoesteiden hajoamismekanismin vaatimukset. FEI:n kotisivulta löytyy luettelo hyväksytyistä teknologioista.

Kaikenlaisten hajoamismekanismien, joita käytetään FEI:n kilpailuissa, täytyy olla FEI:n hyväksymiä määrätyn standardin mukaan.

Estettä ei saa varustaa hajoamismekanismilla, jos radan suunnittelija ei muuten olisi rakentanut estettä kiinteäksi. Hajoamismekanismi on kehitetty vähentämään vakavien kaatumisten mahdollisuutta, EI paikkaamaan väärin/huonosti suunniteltua tai huonosti sijoitettua estettä.

Jotta saisi tuotteita tai osia hyväksytyä käyttöön FEI:n kilpailuihin, valmistajan täytyy osoittaa, että ne täyttävät vaatimukset, ja anoa tuotteensa rekisteröimistä FEI:n kilpailukäyttöön hyväksymien hajoamismekanismien luetteloon.

FEI voi hyväksyä ja hyväksyy tuotteen, kun se on läpäissyt kaikki kokeet ja täyttänyt vaatimukset, jotka määrittellään kriteereissä.

*** Standardi maastoesteiden hajoamismekanismille**

<http://fei.org/fei/disc/eventing/risk-management>

Tämän standardin soveltamiseen on FEI:n hyväksymäksi valvontaviranomaiseksi nimetty TRL (Transport Research Laboratory (GBR)). Tarvittaessa FEI tutkii tiedustelut, voiko jokin muu laitos toimia FEI:n hyväksymänä valvontaviranomaisena tämän standardin soveltamisessa. (04.06.2012)

*** Rekisteri tuotteista, jotka ovat täyttäneet maastoesteiden hajoamismekanismin laatuvaatimukset**

<http://fei.org/fei/disc/eventing/risk-management>

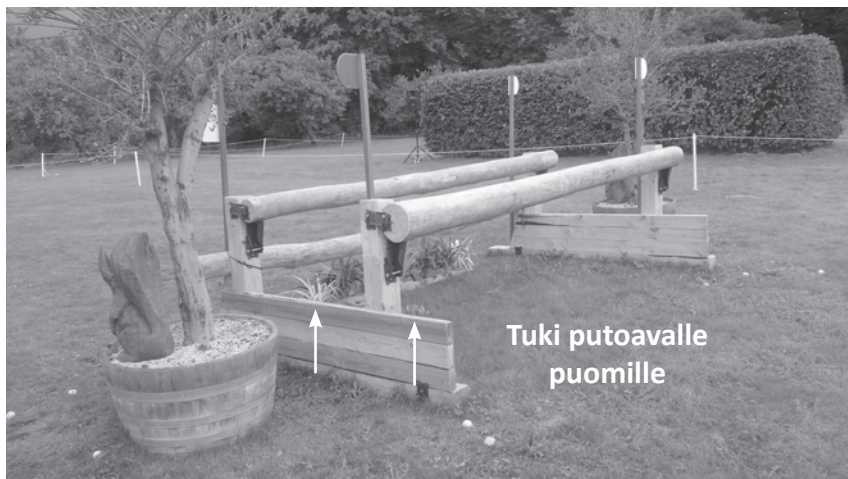
Hajoamismekanismia saa käyttää vain säädösten määräämällä tavalla. Esteen on oltava sääntöjen mukaan sijoitettu normaali kiinteä este, jolloin hajoamismekanismin käyttö vain lisää esteen turvallisuutta.

Perinteisen kiinteän esteen muotoilua ja rakennetta ei saa koskaan vaarantaa hajoamismekanismia käyttämällä.

Putoavien osien käsitteleminen

Jos käytössä on British Eventing Frangible Pins -järjestelmä, ohjeissa on kuvattu, miten putoavia osia käsitellään. Jos käytössä on MIM NewERA system MIM Clip, sen käyttöön on koulutettu. Alla selvennetään, miten putoavia osia käsitellään parhaiten, kun käytössä on MIM NewERA system MIM Clip:

HUOM! Jos tolppa siirtyy iskun voimasta eteenpäin, se alkaa toimia iskunvaimentimena eikä MIM Clip ehkä laukea! On siis äärimmäisen tärkeää, että tolpat ovat lujasti kiinni maassa.

Järjestä puomille tuki putoamisen varalta. Kuvassa on esimerkki okserin etu- ja takapuomille. Tuki vähentää puomin putoamisessa syntyvää voimaa. Ilman tukea on suuri vaara, että puomi irrottaa tai rikkoo mekanismin, mikä puolestaan voi aiheuttaa kisan viivästymistä.

HUOM! On hyvä, jos tuki rakennetaan niin, että se myös vakauttaa tolppia.

Vinkkejä NewERA system MIM Clipin käyttöön

Suunnittelu on tärkeää ja näkemykset vaihtelevat. John Nicholson suunnitteli radan Hovdalaan ja keksi, miten puomi voi jatkua tolpasta ohi myös MIM:iä käytettäessä.

John korvasi puomin päässä kansiruuvilla kiinni olevan pidikkeen puomin sivuun tulevalla silmukkapultilla, johon MIM-levyn voi kiinnittää. Suositellaan käytettäväksi läpi yltävää silmukkapulttia, se vähentää rakenteen heikkenemisen vaaraa puun ikääntyessä.

Varmista, että D on riittävän iso, jotta MIM-levyn koukku mahtuu. Laita aluslevyt pultin silmukka- ja mutteripäähän, jotta pultti pysyy vakaammin kiinni. Varmista, että ulompi aluslevy ja mutteri uppoavat puomiin.

ESTEIDEN VAIKEUSASTEESTA JA RISKITASOSTA - VISION KUVAUS

Kenttäkilpailujen riskienhallinnan peruserä

Kenttäkilpailu testaa ratsastus- ja hevostaitoja monipuolisesti jännittävällä ja haasteellisella tavalla hyväksytyn ja hyväksyttävän riskitason puitteissa. Siksi täytyy kaikin keinoin varmistaa, että kaikki siihen osallistuvat ratsastajat joka tasolla vastaavat siitä, että he osallistuvat kyseiselle tasolle koulutetulla hevosella, jotta eivät altistu suuremmille riskeille kuin kilpailun luonteeseen kuuluu ja osapuolet ovat yleisesti hyväksyneet.

Lajimme turvallisuus ja kehitys ovat saaneet entistä suuremman merkityksen, jota ei voi painottaa liikaa.

Radan suunnittelijan tehtävänä on luoda tasolle sopiva maastokoe aiheuttamatta hevosille ja ratsastajille yhtään suurempia riskejä kuin on ehdottoman välttämätöntä tasolle oikeudenmukaisen testin luomiseksi.

Tehtävät voivat olla vaikeita, mutta ne eivät saa olla vaarallisia. Radan suunnittelijan täytyy aina pystyä ennakoimaan seuraukset, joita kokemattomien hevosten tai ratsastajien tekemistä virheistä voi seurata.

Radan rakentajan täytyy joka esteellä miettiä seurauksia, joita mahdollisella kaatumisella voi olla, ja sitä, mitä esteen jälkeen voi tapahtua.

Kansainvälinen turvaraportti – huhtikuu 2000

Perustavanlaatuinen johtopäätös kautta raportin on, että on tehtävä kaikki mitä voi, jotta estetään hevosten kaatuminen. Tämän yhden tavoitteen pitäisi vähentää merkittävästi ratsastajien vakavien loukkaantumisten vaaraa sekä parantaa merkittävästi kilpailevien hevosten turvallisuutta.

Kansallisia liittoja kehoitetaan tukemaan tutkimuksia ja aloitteita, jotka pyrkivät kehittämään parannuksia ja vähentämään maastokokeen riskejä esteiden rakentamisen ja sijoittelun kautta. Näistä tutkimuksista voisi kehittyä varusteita ja mekanismeja, jotka voisivat vähentää virheiden tai onnettomuuksien seurauksia joissakin tilanteissa.

FEI sitoutuu antamaan kaiken tiedon käyttöön kaikkia mahdollisia kanavia pitkin ja päivittämään ”FEI Cross Country Design Guidelines” -radanrakennusohjeet säännöllisesti tuodakseen esiin kaikki uudet havainnot ja kokemukset.

Nämä ohjeet perustuvat kokemuksiin, joita on saatu tietäntyyppisten esteiden käytöstä sekä kansainvälisellä että kansallisella tasolla. Niiden on tarkoitus opastaa esteiden suunnitteluun ja rakentamiseen, jotta maastokokeen hevosille ja ratsastajille aiheuttamat riskit vähenevät.

VAIKEUS- JA RISKITASON ARVIOINTIPERUSTEITA

Lähestyminen

- * Ylämäkeen – helpompi
- * Alamäkeen – vaikeampi
- * Suoraan – vaikeampi
- * Kaarteesta – helpompi

Pohja

- * Hyvä pohja – helpompi
- * Upottava tai irtonainen pohja – vaikeampi

Estemateriaali

- * Risueste – helpoin ja anteeksiantavin
- * Katto/ viisto etureuna – anteeksiantava
- * Tukit – edelleen anteeksiantavia
- * Puomit/ pyöreät etureunat – vähemmän anteeksiantavia
- * Sahatavara/ kulmikkaat etureunat – eivät anna anteeksi
- * Kivi – ei anna anteeksi

Profiili

- * Pysty, jonka lähestyminen ylämäkeen – hyväksyttävä
- * Pysty, jonka lähestyminen alamäkeen – ei hyväksyttävä

Haudat

* Haudat ovat tärkeä osa kenttäkilpailua ja ratsukon kuuluu kohdata niitä jo koulutuksensa alussa. Alimmissa luokissa takareunan ei pidä olla vahvistettu, koska hypyltä ei voi vaatia riittävää pituutta. Viisto-reunainen profiili on sopiva, kun haudan ylle sijoitetaan este (esimerkiksi trakehner, trippeli tai okseri). Este sijoitetaan aina takareunaan.

Maalinjat

- * Maalinjaa tulee käyttää parantamaan esteprofiilia silloin, kun se tuntuu olennaiselta.
- * On hyvä keskustella radan suunnittelijan kanssa maalinjan tarpeellisuudesta. (Katon muotoiset esteet ja isot tukit eivät tarvitse maalinjaa, ellei maa vietä alaspäin.)
- * Maalinjat sopivat yleisesti ottaen kaikilla tasoilla alaspäin viettäviin lähestymisiin.
- * Maalinja sopii hyvin merkitsemään korkeuseroa, kun hypätään ylös vedestä.

On oleellisen tärkeää, että kaikissa esteissä on anteeksiantava etureuna. Tutkimus osoittaa, että mitä enemmän hevosen massa jatkaa liikettä törmäyksessä ja mitä vähemmän se siinä pysähtyy, sitä anteeksiantavampi este on ja sitä pienempi on pyörähdyksen vaara. Samoin sileä pinta suvaitsee enemmän kuin karhea.

MITTASUHTEET

- * Kaikki houkuttelevat esteet ensimmäisestä alkaen täytyy rakentaa tason enimmäiskorkeuteen. Ei ole kenellekään eduksi, että saa 115 cm:n kvalifikaatiotuloksen 110 cm korkealla radalla.
- * Ohjenuorana on, että jos este on alamäkeen, ennen tasoeroa, hautaa tai muuta odottamatonta, sen pitää olla 5 cm alle enimmäiskorkeuden.
- * Kaikkien pituusesteiden pitää olla takareunasta yli 5 cm korkeampia kuin etureunasta.
- * Ylöshyppyjen korkeuden tulee olla vähintään 80 % luokan enimmäiskorkeudesta.
- * Vaikka este varustettaisiin turvalaitteilla, sitä ei saa rakentaa isommaksi kuin se olisi rakennettu ilman turvalaitteita.

YHDISTELMÄESTEET JA SUHTEUTETUT ETÄISYYDET

- * Radan suunnittelija ei saa yrittää huijata hevosta tai ratsastajaa. Hevosen pitää saada 2 tai 3 laukka-askelta tehtävän ymmärtämiseen.
- * Jos etäisyys on 4 laukka-askelta tai alle, siitä pitää tehdä sopiva.
- * Mitä enemmän laukka-askelia esteiden välillä on, sitä helpompi tehtävä on, sillä ratsastaja saa enemmän aikaa tehdä korjauksia. Poikkeuksena tilanteet, joissa radan suunnittelija on käyttänyt esteiden välistä etäisyyttä tehtävänä.

Ohjeet kaarevien urien käytöstä esteyhdistelmissä eri luokissa (laukka-askelten määrä)

Taso	10	20	30	45	60	90 astetta
60	-	-	-	-	-	-
80	-	-	-	-	-	-
90/95	2	3	-	-	-	-
105	2	2	4	5	6	-
CIC/CNC1*	2	2	3	4	5	6
CIC/CNC2*	2	2	2	3	4	5
CIC3*	1	2	2	2	3	4

KOKEMUKSIA!

Selkeät tehtävät

- * Tehtävien, jotka hevosten pitää suorittaa, on oltava ennen kaikkea selkeitä, jotta hevoset eivät ymmärrä niitä väärin. Kaikille hevosille on annettava mahdollisuus ymmärtää, mitä niitä pyydetään hyppäämään.

Yllätykset

- * Esteiden takana ei pidä olla epäluonnollisia yllätyksiä, jotka saattavat häiritä hevosen keskittymistä lähestymisen tai ponnistuksen aikana, etenkin ihmistä esittäviä.

Optinen vaikutelma

- * Esteillä, joissa on katettu pinta (pöydät, rehupöydät, fasaaniesteet ym.), hevosen huomio saattaa siirtyä pois tehtävästä, jos valo häiritsee katetun osan alla. Sellaisissa tapauksissa este kannattaa täyttää sopivalla materiaalilla (risut, oljet ym.).
- * Kaikki enimmäispituutta lähellä olevat pituusesteet pitää liputtaa sekä etu- että takareunasta.

Valoisa ja hämärä, varjot ja aurinko

- * Ratojen suunnittelijan täytyy ymmärtää, että hevoset näkevät kontrasteja eivätkä värejä. Siksi esteen yläosan ja taustan välinen kontrasti on äärimmäisen tärkeä.
- * Ratojen suunnittelijan täytyy kaikilla tasoilla ymmärtää varjojen ja valosta hämärään siirtymisen vaikutus.
- * Kun siirrytään valosta hämärään, hevoselle tulisi antaa aikaa sopeutua uusiin olosuhteisiin, ainakin kaksi laukka-askelta.
- * Ratojen suunnittelijan täytyy ymmärtää ja ottaa huomioon esteitä rakennettaessa ja sijoitettaessa, miten varjot/aurionvalo vaikuttavat esteen hahmottamiseen, erityisesti varhain aamulla tai myöhään illalla ja eri vuodenaikoina.
- * On tärkeää, ettei käytetä profiileja tai varjoja, jotka estävät hevosta hahmottamasta estettä.

Pöydät

- * Kaikilla tasoilla pöytäesteissä täytyy olla nouseva (ei pysty) etureuna ja pöytien takaosan tulee olla hieman korkeammalla kuin etuosan.
- * Kun esteenä on piknikpöytä, jonka edessä on penkki, yläosan etureunan pitää olla vähintään 25 cm kuten myös penkin etureunan. Ole varovainen valon ja varjon suhteen, ettei penkin ja yläosan etureunan väliin jää liian suurta aukkoa.
- * Vääriä maalinjoja pitää välttää kaikilla tasoilla. Esimerkiksi piknikpöytäesteellä ei pidä olla penkkiä laskeutumispuolella, sillä hevoset saattavat arvioida tehtävän väärin, jos se näkyy lähestymissuunnasta.
- * On tärkeää, että hevonen saa mahdollisuuden arvioida esteen pituutta. Siksi saattaa olla välttämätöntä, että ”pöytälevy” on takaa korkeammalla tai että takareuna värjätään niin, ettei se sulaudu taustaan.
- * Pöydän takareunan pitää olla noin 5 cm korkeammalla kuin etureunan.

Avoimet pituusesteet

- * Esteitä, jotka ovat lähellä luokan enimmäispituutta, ei pidä sijoittaa lähelle yllätyksiä. Lisää esteeseen riittävästi massaa, jottei se jää liian avonaiseksi. On tärkeää, että hevonen hahmottaa takaosan. Huolehdi siitä käyttämällä eri materiaaleja, kukkia, värejä tms.

Pystyesteet

- * Pystyesteitä ei pidä käyttää ilman hajoamismekanismeja.
- * Todella pystyjä esteitä ei pidä sijoittaa paikkoihin, joissa on luultavaa, että ratsukko lähestyy estettä kovaa vauhtia ja huonossa tasapainossa.
- * Pystyesteille ei voi määrittää tarkkaa kaltevuutta. Se täytyy arvioida tapauskohtaisesti paikan, esteen, radan vaikeustason ja ratsastajien kokeneisuuden perusteella.

Trippelit ja ojat, joiden takareunalla on este

- * Pituutena saa käyttää enintään kolmea neljäsosaa tason enimmäispituudesta, kun käytetään trippeliä tai ojaa, jonka takareunalla on este.
- * Kun käyttää suurinta sallittua pituutta, esteen korkeimman kohdan tulee pääsääntöisesti olla 1/2–3/4 pituudesta. Poikkeuksena oja, jonka takareunassa on maksimikorkuinen risueste.
- * Trippelin etupuomin täytyy olla 1/3–1/2 esteen korkeudesta. Trippeli täytyy rakentaa kuperaksi, keskipuomi hiukan normaalia ylempänä.
- * Jos esteenä on oja, jonka takana on seinämä (palissaadi), risuaita tai puukehikko, jossa risuja, suositellaan vahvasti, että esteen kiinteä osa on vähintään 10 cm matalampi kuin kiinteän osan enimmäiskorkeus. Esim. 3* tai 4* kisoissa kiinteä osa saisi olla enintään 110 cm!

Ojat/haudat

- * 1* ja 2* tasolla ei pidä yleensä käyttää reilun kokoisia ojia esteen edessä yhdistelmäesteen toisella tai myöhemmällä osalla, jos ensimmäisen ja toisen osan (tai toisen ja kolmannen, jos sellainen on kyseessä) välinen etäisyys on alle 3 laukka-askelta.
- * On hyvin tärkeää, että reunat ja maapuomit erottuvat selvästi. Myös ojan/haudan tulee erottua selvästi ympäristöstä. Suihkemaalista on saatu tässä hyviä kokemuksia!
- * Ojan syvyys on otettava huomioon: hevonen ei kunnioita kovin matalaa ojaa. Jos taas oja on yli 60 cm syvä, on varauduttava siihen, että hevosen saa ojasta ylös.
- * Jos takareuna on vahvistettu ylös asti, ojan täytyy olla tarpeeksi syvä, jotta hevosen etujalat eivät ole vaarassa murtua ojan takareunaa vasten.
- * Hautojen syvyydelle on vaikea antaa ehdottomia rajoja, mutta täysimittaisen haudan täytyy olla vähintään 60 cm ja enintään 100 cm syvä. Ojan muodon täytyy olla sellainen, ettei hevonen vahingoitu, jos se kaatuu sinne.

Risuesteet

- * Kun esteellä on sekä kiinteä osa että pehmeä risuosa (jonka läpi hevonen voi mennä satuttamatta itseään), este toimii paremmin, kun risuosa nousee 25 tai 30 cm kiinteän osan yläpuolelle.
- * Risujen paksuus tuo jäykkyyttä, joka on säädettävä esteen korkeuden mukaan. Alemmissa luokissa käytetään ohuempia risuja.
- * Säännöissä määritellään risuesteiden enimmäiskorkeus. Kiinteän osan on oltava matalampi kuin luokan enimmäiskorkeus.

- * Esimerkiksi 3* ja 4* kisoissa, joissa risuesteen enimmäiskorkeus on 140–145 cm, kiinteän osan tulisi olla noin 110–115 cm.
- * Risuosasta täytyy pystyä hyppäämään läpi eikä se saa olla esteen kiinteää osaa.
- * Materiaalin täytyy olla sellaista, että hevosen loukkaantumisen vaara on mahdollisimman pieni. Paksumia oksia ja teräviä leikkauspintoja on vältettävä.

Okserin ja trippelin tyyppiset risuesteet

- * Suosittelemme vahvasti, että okserin ja trippelin tyyppiset risuesteet täytetään risujen välistä niin, että hevonen voi turvallisesti astua sinne.
- * On hyvä, jos trippelin tyyppinen risueste rakennetaan niin, että toisen ja kolmannen risuosan väli on vaakatasossa/tasainen.
- * Okserin tyyppisessä risuesteessä on tärkeää täyttää risujen välinen osa ja asentaa toisen risuosuuden eteen täytteen päälle neljännes- tai puolipyöreä puomi.
- * Trippelin tyyppisen risuesteen pituus saa olla enintään 2/3 suurimmasta sallitusta. Tällaisen esteen onnistumiseksi täytyy varmistaa mittasuhteet etuosan leveyden, etuosan korkeuden, pohjan kaltevuuden, takaosan korkeuden sekä takaosan leveyden välillä.

Esteiden osat, joita ei hypätä

- * Niiden yksittäis- tai yhdistelmäesteiden osien, joita ei hypätä, täytyy todellakin olla sellaisia, ettei niitä pysty hyppäämään. Radan suunnittelijan ja teknisen asiantuntijan täytyy sulkea varmasti ne osat, joita eivät halua hypättävän, ja sillä tavalla, että hevonen mieltää ne selkeästi täysin mahdottomiksi hypätä.

Vaihtoehtoiset esteet

- * Vaihtoehtoinen este täytyy, jos mahdollista, suunnitella saman tyyppiseksi kuin suoran reitin este.
- * Vaihtoehtoista estettä ei saa sijoittaa niin, että se olisi tottelemattomuuden jälkeen nopeampi vaihtoehto. Ei ole esimerkiksi sallittua lisätä esteen toiseen reunaan ”kulmaa”, joka olisi vaihtoehtona.
- * Jos mahdollista, vaihtoehtoinen este pitäisi sijoittaa suoran reitin esteen laskeutumispuolelle. Jos se ei ole käytännössä mahdollista (kun maa viettää alaspäin tai esteellä on vettä), vaihtoehtoinen este täytyy sijoittaa reilusti kauemmas. Etäisyyttä on oltava niin paljon, ettei vaihtoehtoa hypätä hetken mielijohteesta (vähintään kolme laukka-askelta).
- * Tähän tarkoitukseen mustalla lipulla varustetut esteet ovat usein radan suunnittelijalle paljon yksinkertaisempia.

In&out

- * In&out-esteiden osia ei pidä tehdä aivan pystyiksi. Etureunan on oltava kalteva. On erittäin suositeltavaa käyttää joka osalle omia kontrastivärejä.
- * Yhden ja kahden tähden tasolla In&out-esteitä ei saa sijoittaa alamäkeen.
- * Kolmea peräkkäistä In&out-hyppyä saa käyttää vain kolmen ja neljän tähden kisoissa. Sielläkään niitä ei suositella. Poikkeuksena portaat.
- * In&out-väli ei ole alashypyn jälkeen sallittu.

Aukko (Pöllönpesä/keyhole)

- * Kolmen ja neljän tähden kisoissa aukon korkeus on vähintään 180 cm ja leveys vähintään 160 cm.
- * Kahden tähden kisoissa aukon korkeus on vähintään 200 cm ja leveys vähintään 190 cm.
Se on sääntö.
- * Yhden tähden kisoissa aukon korkeus on vähintään 210 cm ja leveys vähintään 200 cm.
Se on sääntö.
- * Kaikkien osien, joihin hevonen saattaa koskea, pitää olla pehmeitä (ne eivät saa vahingoittaa hevosta tai ratsastajaa). Hevosella tai ratsastajalla ei saa olla mitään mahdollisuutta törmätä esteen runkoon.
- * Aukon pituus saa olla enintään 45 cm. Kiinteän alaosan täytyy olla vähintään 10 cm matalampi kuin luokan enimmäiskorkeus. Kiinteän yläosan korkeuden tulee olla vähintään 330 cm.
- * Tämän tyyppiset esteet täytyy rakentaa niin, että hevonen ymmärtää selvästi tehtävän ja siihen liittyvät esteet. Risuissa on siis oltava niin suuri aukko, että hevonen ymmärtää tehtävän täysin.

Esteet, joissa on katto

- * Vähimmäiskorkeus katon alareunaan (ponnistuskohdasta) on 330 cm.
- * Kattoa ei suositella vesiesteyhdistelmiin, joissa hevosen täytyy hypätä katolla varustetulle alueelle (esimerkiksi jos vedessä on banketti, jonka päällä katto).
- * Radan suunnittelijan on varmistettava, etteivät katon luomat varjot vaikeuta esteen hyppäämistä.

Veden yhteydessä olevat esteet

- * Suositellaan eri värisävyjä tai värejä, jotka erottuvat toisistaan. Se auttaa hevosta ymmärtämään nopeasti, mitä pitää hypätä. Vältä optisia harhoja, heijastavia materiaaleja ja kiiltäviä pintoja.
- * Vedestä hypättävän banketin yläreunan täytyy olla kaikissa oloissa selvästi erottuva, silloinkin kun se on kastunut muutaman hevosen jo hypättyä.
- * Vedestä ylös hypättävään kohtaan suositellaan maalinjaa, ja edellisestä esteestä ylöshypylle on oltava yli 13,7 metrin etäisyys.
- * Kun maa viettää alaspäin ja hevonen laskeutuu veteen, on suositeltavaa, ettei veden syvyys vaihtelee enempää kuin 20 cm laskeutumisen jälkeisillä kahdella laukka-askeleella.
- * Pudotusta vedestä veteen ei pidetä sopivana tehtävänä millään tasolla.
- * Valkoiset esteet veteen hypättäessä eivät ole sopivia.
- * On huomattu, että vedenpinnan väreily auttaa hevosia ”lukemaan” vettä.
- * Jos on odotettavissa, että hevonen laukkaa veteen eikä hyppää siihen, ensimmäistä estettä ei saa sijoittaa alle 5 metrin päähän veden etureunasta.

Kulmaeste

- * Avoimia kulmaesteitä suositellaan kaikkiin tähtiluokkiin joko suoran tai kaarevan lähestymisen jälkeen.
- * Kulmaesteitä, joissa on ”lyhyt” takapuomi, ei pidä käyttää kahden tähden kisoissa tai sitä matalammalla tasolla. Ylemmillä tasoilla sitä voi käyttää edellyttäen, ettei esteen muoto harhauta hevosta. Se saadaan aikaan liputuksella ja oikeanlaisella koristelulla – esteen yli luodaan selkeän näköinen väylä. Kun käytetään hajoamismekanismeja, täytyy huolellisesti varmistaa, ettei hevonen loukkaa itseään tolppaan, joka saattaa jäädä paikalleen.

Sopivat kulmat:

1*	45–50°
2*	60–70°
3*	75–80°

Lyhyen takapuomin vähimmäispituus:

1*	2,70 m
2*	2,35 m
3*	2,00 m

Kulma (peitetty este):

105 cm	45–50°
1*	60–65°
2*	75–80°
3*	80–90°

* Kulmaeste suositellaan peitettäväksi, kun reaktioaika on rajallinen, esimerkiksi ylöshypyn, alashypyn tai ojan jälkeen tai heti mäen päällä.

Siirrettävät esteet

* Kenttäkilpailun hengen mukaan kaikki esteet ovat kiinteitä.

* Kaikki siirrettävät esteet täytyy ankkuroida maahan sillä tavalla, että ne ovat verrattavissa kiinteisiin esteisiin.

Pohja

Parhaan mahdollisen pohjan merkitystä ei voi kyllin korostaa. Se on radan suunnittelijan vastuulla ja hänen pitää ottaa se suunnittelutyössään huomioon.

Hyvä pohja antaa hevoselle itseluottamusta ja varmuutta. Huono pohja saa hevoson epäluuloiseksi ja voi johtaa luottamuspulaan.

Radasta täytyy suunnitella oikeudenmukainen ja mahdollisimman tasapuolinen kaikille, säästä riippumatta. Kun pohja on kunnossa, on myös kohtuullista olettaa, että ajan puitteissa selvittää enemmän yhdistelmäesteitä. Kovan pohjan muokkaaminen on paljon helpompaa kuin märän pohjan. Nykyään on saatavilla paljon koneita, joilla kovasta pohjasta saa kelvollisen. Paikallisia ammattilaisia ja heidän neuvojaan kannattaa käyttää hyväksi, jotta haasteet ratkaistaan parhain päin.

HEVOSEN NÄKÖKULMASTA

- * **Lähestyminen ylämäkeen** – helpompaa niin kauan kuin on mahdollista säilyttää tempo.
- * **Lähestyminen alamäkeen** – vaikeampaa, koska hevonen tarvitsee ratsastajalta enemmän apua tasapainon säilyttämiseen.
- * **Lähestyminen kaarteesta** – helpompaa, koska kaarre auttaa säilyttämään tasapainon.
- * **Valosta hämärään** – vaikeaa, koska hevonen ei heti oivalla, mihin on menossa. On tärkeää käyttää sopivaa puutavaraa, joka vahvistaa kontrasteja ja siten auttaa hevosta mahdollisimman paljon.
- * **Kohti päivänvaloa** – paljon helpompaa, sillä hevosen on helppo ymmärtää, minne se on menossa, eikä sen tarvitse hypätä epämääräiseen varjoon.
- * **Suoralla tiellä olevat yhdistelmät** – helpompaa hevoselle, koska se saa enemmän aikaa ymmärtää ja arvioida tehtävää.
- * **Kaarteessa olevat yhdistelmät** – voivat olla vaikeampia, koska ratsastajan täytyy tehdä päätökset ja hevosella on vain vähän aikaa ymmärtää, mitä siltä pyydetään.
- * **Sokea kaarre** – vaikeaa. Ei sovi yhden ja kahden tähden tasolle, koska hevosella on vain vähän aikaa tehtävän arvioimiseen.
- * **Näkö** – hevonen on saaliseläin, se näkee eteen ja taakse eikä pysty keskittämään katsettaan niin kuin ratsastaja ”petona” pystyy. Siksi se hahmottaa kapeat ja kulmaesteet toisella silmällä ja avoimen maaston toisella.
- * **Väri** – kaikki kaksijalkaiset näkevät värejä. Kaikki nelijalkaiset, hevonen mukaan lukien, näkevät kontrasteja. Radan suunnittelijan ja teknisen asiantuntijan täytyy siksi ottaa kontrastit huomioon (esim. tumma puomi ei ole varjossa hyvä).
- * **Väsymys** – muista, että hevonen voi väsyä henkisesti siinä missä fyysisestikin.

ESTEPANKKI HEVOSILLE JA PONEILLE

Esteitä/yhdistelmiä käyttävän täytyy ymmärtää kenttäkisojen luonnetta. Taulukot eivät kerro esimerkiksi mihin kohtaan rataa mikäkin este sijoitetaan. Sijoittelu tehdään monien tekijöiden perusteella: lähestymisen, maaston nousun tai laskun, kokonaisuuden (alussa/lopussa), suunnan (vetosuunta/poispäin) jne.

Kenttäsäännöstö suhtautuu kaikkiin esteisiin yksittäisinä. Kun niitä yhdistetään, rajoitukset usein muuttuvat ja niitä tulee lisää. Siitä luettelo ei anna tarkkoja arvoja, sillä kysymys on aivan liian monitahoinen. Jos luettelossa kuitenkin on uusia mittoja ja/tai täydentäviä ohjeita, niitä on noudatettava. Kaikkia mahdollisia tilanteita ei voi kattavasti ennakoita, siksi tarvitaan vankkaa kenttäkisasuhteesta. Kun radan suunnittelijat ja rakentajat sekä tekniset asiantuntijat käyttävät estepankkia järjestä ja kohtuudella, päästään riittävään kenttäkisasuhteeseen.

Estetyypit yksittäisinä tai sarjaesteen osina

	60	80	90/95	105	1*	2*	3*
Okseri (ei hautaa alla)	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Umpinainen pituuseste	saa olla	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Tukki	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Nousueste	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Sohva	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Trippeli (ei hautaa alla)	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Rulla/puolipyöreä este	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Katto, talo	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Hauta, vahvistamaton takareuna	ei pidä olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Hauta, vahvistettu takareuna	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Trakehner	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Trippeli/okseri jonka alla hauta	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Este jonka edessä on hauta	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Ylöshyppy	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Alashyppy	ei saa olla	saa olla	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Katkaistu silta	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla
Risueste	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Tuplarisut, ei kapea este	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Triplarisut, ei kapea este	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Bullfinch	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Aukko/läpihypättävä	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Pystyeste	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Portti	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Seinä (palis-saadi)	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Helsingin portaat (loiva rinne)	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei suositella	ei suositella	ei suositella
Nuolenpää tai muu kapea este	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Kulma	ei saa olla	ei saa olla	täytetty	täytetty	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Kapea tuplarisu	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Kapea triplarisu	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Hain hampaat	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla
X-este	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla
Siksak	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei suositella	saa olla	saa olla	saa olla
Pallonmuotoinen yläosa	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei suositella	ei suositella	ei suositella
Este katon alla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla

- Kapeita esteitä voi olla vain yhdistettynä muihin esteisiin. Joko ne muodostavat kysymyksen sinänsä tai sitten auttavat vähentämään tempoja seuraavaa kysymystä lähestyttäessä.
- Läpihypättävän (katollisen) esteen katon alareunan vähimmäiskorkeus on 330 cm.

Useamman hypyn sisältävät yhdistelmät

Yhdistelmä	60	80	90	105	1*	2*	3*
Porras/innari ylös	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla
Porras/innari alas	ei saa olla	ei saa olla	ei pitäisi olla	ei pitäisi olla	saa olla	saa olla	saa olla
Porras 1 askel ylös	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Porras 1 askel alas	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Este alashypyn jälk.	ei saa olla	ei saa olla	väh. 4 ask.	väh. 3 ask.	väh. 2 ask.	väh. 1 ask.	saa olla
Este ennen alas-hyppyä	ei saa olla	väh. 4 ask.	väh. 3 ask.	väh. 2 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	saa olla
Este ennen ylös-hyppyä	ei saa olla	väh. 3 ask.	väh. 2 ask.	väh. 2 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	saa olla
Este ylöshypyn jälk.	ei saa olla	väh. 3 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	saa olla	saa olla
In-and-out	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Sunken Road	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	väh. 2 ask.	saa olla	saa olla	saa olla
Coffin	ei saa olla	ei saa olla	väh. 2 ask.	väh. 2 ask.	pitäisi olla	pitäisi olla	saa olla
Puolicoffin A,B	ei saa olla	ei saa olla	väh. 2-3 ask.	pitäisi olla	saa olla	saa olla	saa olla
Puolicoffin B,C	ei saa olla	väh. 2-3 ask.	pitäisi olla	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Banketti	ei saa olla	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	väh. 1 ask.	saa olla
Irlantil. banketti	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei pitäisi olla	saa olla	saa olla	saa olla
Normandy bank	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	ei saa olla	saa olla	saa olla

Jokainen kiinteä yhdistelmä on suunniteltu tiettyä vaikeusastetta varten. Jotta se sopisi vaikeamman tason rataa, sitä täytyy yleensä täydentää jollakin siihen yhdistetyllä yksittäisellä esteellä.

Vesiesteet

Veden pituus vähintään 6 metriä

Veden pituus vähintään 9 metriä, jos sen jälkeen on ylöshyppy tai muu hyppy pois vedestä. Enimmäissyvyys ylöshypyn kohdalla 30 cm, muutoin 35 cm.

Vesieste		60	80	90	105	1*	2*	3*
Este ennen vettä	ei	ei	väh 4 ask.	väh 2 ask.	väh 1 ask.	väh 1 ask.	saa olla	
Vesieste		ei	pitäisi olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla
Este vesirajassa	ei	ei	ei	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	
Alashyppy veteen	ei	ei	ei	saa olla	pitää olla	pitää olla	pitää olla	
Este vedessä		ei	ei	ei	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla
Ylöshyppy vedestä	ei	ei	ei	saa olla	saa olla	saa olla	saa olla	
Ylöshyppy vedestä + este	ei	ei	ei	väh. 2 ask.	väh. 1 ask.	saa olla	saa olla	
Este veden jälkeen	ei	väh. 3 ask.	väh. 3 ask.	väh. 2 ask.	väh 1 ask.	saa olla	saa olla	
Toivottava veden syvyys	10-12	10-15-	10-15	10-15	15-20	15-30	15-35	

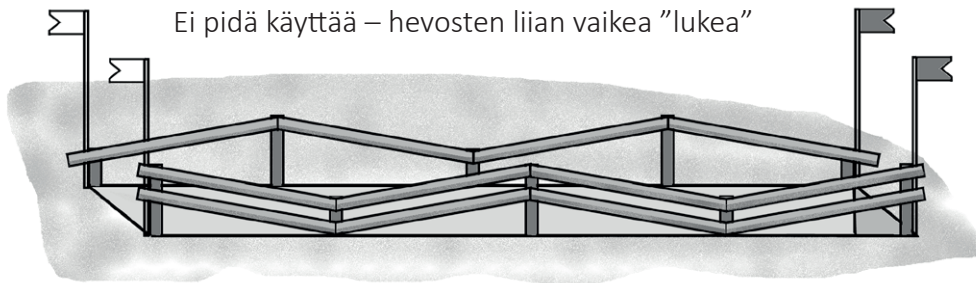
* Erilaisia hyväksytyjä estetyyppejä saa yhdistellä, jos se sopii luokan tasoon ja TA hyväksyy.

* Veteen laskeutumisen syvyys ja veden syvyys vaikuttavat tehtävään paljon. Jos veteen on syvä pudotus, täytyy tuntea vaikuttavat tekijät hyvin. Alemmilla tasoilla on myös otettava huomioon ratsukoiden kokemattomuus.

* Veden syvyys vaikuttaa siihen, mikä on vedessä olevan esteen sopiva korkeus.

ESTETYYPPEJÄ

Hainhampaat

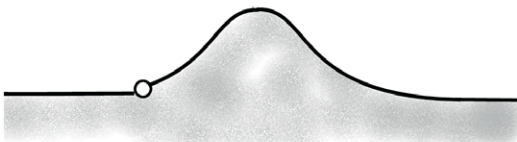

Helsinki

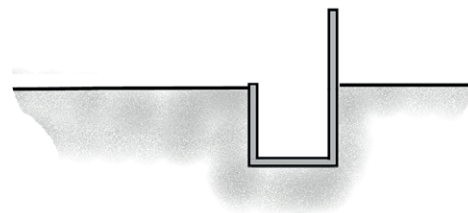
Cornish Bank

Vallin voi hypätä yhdellä hyppyllä.

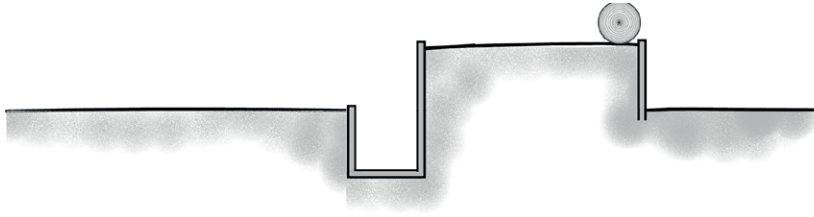
Weldon's Wall

Haudan takana oleva materiaali on samaa ylhäältä haudan pohjalle asti.

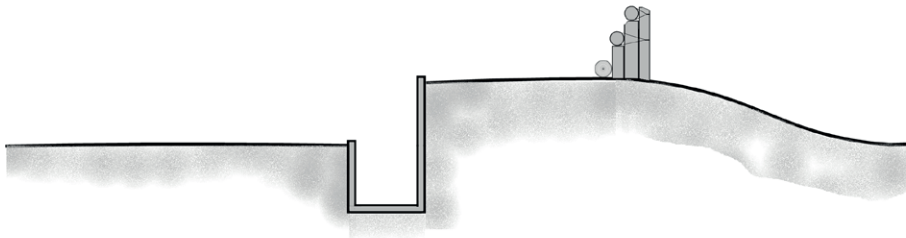
Normandie Bank

Hauta ennen ylöshyppyä banketille, ylöshypyltä In&out-väli ja laskeutuminen alas

Normandie Bank

Hauta ennen ylöshyppyä banketille, ylöshypyltä In&out-väli ja laskeutuminen alas

Irish Bank

Hauta ennen ylöshyppyä kummulle, jolla In&out-väli tai yksi laukka-askel ennen alashyppyä

MITEN ESTEITÄ MITATAAN

